

ja K o k o l e t a, svetovalca direktorja Zavoda SR Slovenije za družbeno planiranje, z redom dela s srebrnim vencem.

Ob dnevu ljubljanske univerze, dne 18. 4. 1987, je dr. Jurij K u n a v e r, izredni profesor na Oddelku za geografijo Filozofske fakultete, dobil za posebne dosežke na področju pedagoškega in znanstvenoraziskovalnega dela zlato plaketo Univerze E. Kardelja v Ljubljani.

Dr. Ivan G a m s, akademik, redni univ. prof. na Oddelku za geografijo Filozofske fakultete Univerze E. Kardelja v Ljubljani, je ob dnevu civilne zaščite, 20. junija 1987, za uspešno delo pri varstvu pred naravnimi nesrečami, dobil zlati znak Republiškega štaba za civilno zaščito.

Dr. France B e r n o t, samostojni svetovalac za področje predvidevanja snežnih plazov pri Hidrometeorološkem zavodu SR Slovenije, je ob dnevu civilne zaščite, 20. junija 1987, za uspešno delo na področju varstva pred snežnimi plazovi, dobil zlati znak Republiškega štaba za civilno zaščito.

Dr. Dušan P l u t, docent na Oddelku za geografijo Filozofske fakultete E. Kardelja, je za uspehe pri geografskem preučevanju Bele krajine prejel priznanji občinskih raziskovalnih skupnosti Črnomelj in Metlika.

Čestitamo!

Konferenca IGU o sredozemskih deželah 1. – 3. septembra 1986 v Barceloni. Zasedanje študijske skupine IGU Človekov poseg v kras v Palmi de Mallorci 25. – 30. avgusta 1986

Avgusta 1986 je v raznih krajih Španije imela svoje predkonferenčne sestanke večina organizacijskih teles Mednarodne geografske zveze (IGU). V drugem cirkularju je bilo napovedano zborovanje 14. komisij, 17. delovnih skupin in 11. študijskih skupin IGU. Med slednjimi je bila tudi na pariškem kongresu 1984 izvoljena študijska skupina Človekov poseg v kras. Organizatorji barcelonske konference niso po naključju določili ta sredozemski otok za kraj zasedanja v IGU edine kraške skupine. Otok je namreč pretežno kraški, kar smo spoznavali na številnih ekskurzijah. Večino površja zavzema ravniki, ki bi ga lahko primerjali z ravniki na sredozemski strani Dinarskega gorstva. Le površinskih depresijskih oblik je manj, kar pa je sicer splošna značilnost pravega sredozemskega krasa. Vrtač skorajda ni (domače ime zanje basa lahko pomeni tudi lokev). Edino večjo v severozahodnem obalnem gorstvu smo si kot posebnost na ekskurziji nadrobno ogledali. Na ravniški Mallorci vzbujajo pozornost vetrni mlini, kot vsi tujci te zgradbe imenujejo. Dejansko so ti, zdaj opuščeni obrati nekoč poganjali večidel črpalke, ki so iz majhnih globlin dvigovale vodo za pitje in namakanje. V prevladujočih miocenskih apnencih je namreč vodna gladina blizu površja. Ponekod na obalni ravnici se javljajo površinski trajni ali presihajoči vodni tokovi. Ob zalivu Alcudia na severovzhodni obali pa je celo večje močvirje La Abuferra. V malo številnih, večidel bogato zakapanih in delno turistično izkoriščanih jamah so pretekle morske oscilacije zapustile sedimente, ki so domačim speleologom omogočile ugodne rezultate o neogenem in kvartarnem spreminjanju kopna in morja. Manj razvita je površinska kraška geomorfologija, ki naj bi jo razvijal tudi geografski oddelek na fakulteti za filozofijo in literature mlade univerze v Palmi. Kot organizator tega našega zborovanja (osebno je priprave vodil dr. P. A. Ripoll) je oddelek nudil tudi prostore za predavanja. Naj od njih omenim le dr. Petra Habiča referat o posegih v kraških poljih Jugoslavije. Od japonskih znancev sta predavala dr. Kazuko Urushibara-Yoshino in prof. M. Mitsui, slednji o primerjavi med jugoslovanskim in japonskimi porečji in rečnimi režimi ter kemizmom voda. Pisec teh vrstic je referiral o transformaciji kraškega površja zaradi agrarne izrabe tal (na primeru

sredozemskih dežel). V tem referatu prikazane metode za določevanje erozije prsti v apneniških predelih smo lahko uporabili na ekskurziji po severozahodnem obalnem gorovju, kjer je bila po deforestaciji prav tako močna erozija prsti kot na primorski strani dinarskih obalnih gora. Nanje to gorovje na Mallorci spominja tudi po novejših prebivalstvenih gibanjih. Kot druge delovne skupine je tudi naša študijska skupina IGU predkonferenčno zasedanje uporabila za organizacijski sestanek, kjer so bile potrjene bodoče prireditve, septembra 1987 simpozij v Postojni, pa avgusta 1988 zasedanje v Avstraliji tik pred mednarodnim geografskim kongresom v Sydneyju.

Regionalna konferenca o sredozemskih deželah v Barceloni 1. – 5. septembra 1986 je bila ena od mnogih, ki so jih doslej priredili v času med dvema mednarodnima kongresoma. Lokalni organizator je bil to pot močni geografski inštitut barcelonske univerze. Organizatorji so si zamislili kar se da moderno vsebino, o kateri naj ta konferenca razpravlja. O tem pričajo naslovi glavnih zasedanj, ki so se glasili: koncept mediteranizma, trend k sušnosti in degradaciji okolja v sredozemskih deželah, naravne nesreče in ogroženost sredozemskih dežel, tradicionalno sredozemsko kmetijstvo in njegove recentne spremembe v sredozemskih deželah, sredozemska mesta, sredozemski turizem. Za simpozije so predvideli: stanje v geografiji v sredozemskih deželah, izraba in aktivnost v sredozemskem morskem okolju, recentna industrializacija in njen učinek v sredozemskih deželah, stanje v geografiji latinskih dežel, geopolitika in geostrategija v Latinski Ameriki, problemi rasti in ekonomska kriza v Latinski Ameriki. Pri »okroglih mizah« pa naj bi razpravljali o temah: geografija – včeraj, danes in jutri, sodobni trendi v geografskem pouku, okolje in njeno kartografsko upodabljanje, nove meje geografije morij, rehabilitacija urbanih območij z zgodovinsko vrednostjo v sredozemskih deželah. Po mnenju večine udeležencev pa so bili strokovni rezultati tako visoko letečega programa pičili. Za to je več razlogov. Udeležba je bila pod pričakovanjem. Govorilo se je, da se je predkonferenčnih zasedanj udeležilo okoli 600 geografov, med njimi več Jugoslovancev. Na konferenci jih je bilo le okoli 400. Glavna zasedanja so bila namenjena sredozemskim deželah, od tam pa je prišlo malo geografov, iz mnogih dežel nihče, iz Jugoslavije eden (pisec teh vrstic). Organizatorji so med sredozemske dežele želeli vključiti precej, ako ne večino latinsko-ameriških dežel, od koder je bilo prav tako malo udeležencev. Večina uvodnih referatov so tako imeli referenti iz srednje in zahodne Evrope in severne Amerike, od koder je bilo največ udeležencev. Precej programa je sploh odpadlo, ker ni bilo referentov ali (in) poslušalcev. Geografi iz Srednje Evrope smo se ob marsikaterem predavanju vpraševali, ali je tematika sploh geografska (na primer o koncepciji mediteranizma).

O tem je več misli v članku Razpوتا v geografiji – Konferenca o sredozemskih deželah v Barceloni. Naši razgledi XXXV, št. 20 (835, 24. oktober 1986). Slavnostna in uspeša otvoritev, pri kateri so bili prisotni vsi člani izvršnega odbora IGU in najvišji katalonski politični predstavniki, je bila pravo nasprotje delovnemu zasedanju. Pač pa je konferenca uspela z razstavo sredozemske in latinskoameriške geografske literature, kart in kartografske tehnike. Vodstvo IGU je konferenco seveda izkoristilo za razgovore z vodji komisij, delovnih skupin in študijskih skupin, zlasti o predvideni koncentraciji raziskovalnih teles v IGU. Avgusta 1988 bo v Avstraliji mednarodnemu kongresu predloženo drastično zmanjšanje števila raziskovalnih skupin; s tem upajo olajšati poslovanje sekretariata IGU.

Ivan Gams

1. znanstveno srečanje geomorfologov Jugoslavije, Bovec, 12. – 17. 9. 1986

Na 12. kongresu geografov Jugoslavije v Novem Sadu jeseni leta 1985 je bil med dru-